

ת"פ 64527/06/21 - מדינת ישראל נגד אופק אהרוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 64527-06-21 מדינת ישראל נ' מזרחי אהרוני
תיק חיצוני: 28443/2021

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אופק אהרוני

החלטה

1. זוהי החלטה בבקשת ההגנה להפרדת אישומים מיום 3.11.21.
2. בבקשתה מציינת ההגנה, כי ביום 19.7.21 הודיעה המאשימה על תיקון כתב האישום, לפיו הוסף אישום המייחס לנאשם גם עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, שבוצעה לכאורה ביום 3.10.20. (זאת בנוסף לעבירת גידול סמים בה הואשם בכתב האישום המקורי ואשר בוצעה לכאורה ביום 8.1.21).
3. ההגנה גורסת, כי צירוף האישום הנוסף עומד בניגוד להוראות סעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**"), בו נקבע, כי ניתן להוסיף אישום ככל ומתקיים אחד התנאים הבאים:
 - א. האישומים מבוססים על אותן עובדות.
 - ב. האישומים מבוססים על עובדות דומות.
 - ג. האישומים מבוססים על סדרת מעשים הקשורים זה בזה עד שהם מהווים פרשה אחת.
4. לדברי ההגנה, האישום שצורף אינו עומד באף לא אחד מהקריטריונים שנמנו בהוראת הסעיף. סוג העבירות שונה, הגם ששתי העבירות מנויות בפקודת הסמים, העבירות בוצעו בזמנים שונים, אין ביניהן כל קשר והן אינן מהוות "פרשה אחת".
5. נטען, כי בפסיקה נקבע שהמונח "פרשה אחת" משמעו כי כל אחד מהאישומים נובע מהאחר או שיש לו קשר הדוק למעשה השני, ואילו במקרה דנן נועד האישום השני להעצים את האישום הראשון, להשחיר את פני הנאשם באופן שימנע ממנו ניהול הליך הגנה.
6. עוד נטען, כי מטרת התיקון שנעשה בכתב האישום אינה לייעל את ההליך, שכן אין המדובר בעדים

זהים, וממילא נקבע בפסיקה כי עילת היעילות אינה מצדיקה לבדה צירוף אישום נוסף.

7. בנסיבות אלו עותרת ההגנה לכך, כי בית המשפט ייעשה שימוש בסמכותו מכוח סעיף 88 לחסד"פ ויורה על הפרדת האישומים, וזאת במטרה למנוע עיוות דין ופגיעה בנאשם.

8. במענה לבקשה השיבה המאשימה, כי היא מתנגדת להפרדת האישומים. לדבריה, המדובר באישומים דומים בעבירות של שימוש וגידול סם מסוכן, ואיחודם לכדי מסגרת אחת, של כתב אישום, נועדה לייעל את ההליך, ולא משום הרצון להשחיר את פני הנאשם.

9. המאשימה הוסיפה, כי המקרה הנדון נכנס בגדרי הוראות סעיף 86 לחסד"פ, שכן לשני האישומים מכנה עובדתי משותף, ובהתאם לפסיקה די בכך שהאישומים השונים יתבססו על עובדות דומות, כפי המקרה הנדון, בו דובר בשני אישומים העוסקים בסמים. באישום הראשון תואר שהנאשם גידל שתיל קנאביס, ובאישום השני תואר שהנאשם החזיק סם מסוג קנאביס ברכבו. אף שהזמן והמקום שונים, הסם זהה והמסד העובדתי הזהה נוגע - בהחזקת הסם.

10. המאשימה דחתה את הטענה, כי יש בצירוף האישום השני בכדי לעבות את הראשון ולטענה אין בהוספת האישום השני כדי לפגוע בהגנת הנאשם.

11. בתגובה לתשובת המאשימה ציינה ההגנה שלמעט היות שתי העבירות מנויות בפקודת הסמים המסוכנים, אין כל קשר ביניהם. עוד נטען, כי טענת היעילות שהועלתה אינה נכונה שעה שהמדובר בעדים שונים, ובנוסף - יעילות כשלעצמה, כאמור, אינה עילה לאיחוד אישומים.

דין ומסקנות:

12. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה.

13. כאמור, בסעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי ניתנה האפשרות להוספת אישומים ככל והמדובר בעובדות זהות, עובדות דומות או מעשים הקשורים זה בזה ומהווים פרשה אחת.

14. בפסיקה נקבע כי עובדות דומות ייחשבו ככאלה מקום בו קיים מכנה עובדתי משותף בין האישומים, ודמיון מבחינת העובדות העיקריות (בג"צ 5283/95 **גומעת חדר נ' הרכב כב' השופטים צמח, נאור, ארד** פ"ד נה(3)721; וכן קדמי, **על סדר הדין בפלילים**, עמ' 682).

15. במקרה דנן, המדובר בשני אישומים, הנוגעים לשימוש בסם הקנביס. האחד עוסק בגידולו בכמות קטנה והשני עוסק בהחזקתו בכמות כמעט מזערית לצריכה עצמית. מועדי האישום קרובים יחסית, כ-3 חודשים האחד מהשני. סוג הסם זהה, כאשר הנסיבות (החזקה בסם מסוג קנביס בכמויות קטנות) הינה דומה. נתונים אלו מבססים מסקנה, כי ניתן להחיל את צירוף האישומים על פי החלופה השנייה שבהוראת הסעיף.

16. בעניין זה ראו לדוגמה: ת"פ (אילת) 1586/04 **מדינת ישראל נ' ווקנין מאיר** (נבו, 07.12.2004) בו נקבע כי כאשר המדובר באישומים שונים הנוגעים לסם זהה אזי ניתן להגדיר את העובדות כדומות ולצרף את האישומים לכתב אישום אחד. לעומת זאת במקרה אחר נקבע כי כאשר המדובר בסם מסוג שונה,

וכאשר ההליך החל זה מכבר, לא ניתן לתקן את כתב האישום. ראו: ת"פ (ת"א) 4059-09 מ"י מדור תביעות פלילי ת"א נ' שגיא שיפרין (נבו, 17.05.2010)). אציין כי באותו מקרה דובר בפער בין החזקת סם מסוג הרואין להחזקת סם מסוג חשיש. עוד התקיימו באותו מקרה 3 דיונים אליהם לא התייצב הנאשם ודין אחד בו מונה לו סניגור, טרם התבקש תיקון כתב האישום.

17. מכל מקום, איני סבור כי יש בהוספת עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, כדי "להשחיר" את פני הנאשם, או לעבות את ההליך שלא לצורך - וכפי שנטען. עבירת ההחזקה לצריכה עצמית הינה עבירה ברף חומרה נמוך, והיא נלווית לעיתים לעבירת גידול, שבנסיבות דומות למקרה שבפנינו, אף היא מצויה במדרג חומרה נמוך.

18. בנוסף, יש טעם בטענה אודות יעול ההליך, וזאת משום שהפרדת האישומים תוביל בהכרח לניהול שני הליכים, מבלי שישנו טעם מוצדק לכך. כפי שצינה ההגנה בצדק, תנאי זה לבדו אינו מספק, אך בנסיבות העניין, ומשמצאתי שלעובדות שני האישומים בסיס דומה, יש בכך להוות נימוק נוסף המצטרף לטעם האחר, שלא להיעתר לבקשה.

19. נוכח האמור הבקשה נדחית. האישומים יידונו במאוחד במסגרת הליך זה.

20. התיק ימשיך להתקיים כסדרו.

21. **המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.**

ניתנה היום, י"ח אב תשפ"ב, 15 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.